

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

WOENSDAG 8 APRIL 1874

+ **Ooststellingwerf**, 6 April. Naar wij met zekerheid vernemen, wil de heer *Hoogerbrugge* van Smilde, die veenen gekocht heeft onder 't ressort van 't dorp Appelscha, zich niet onderwerpen aan het aldaar bestaande Laweij's-contract, waarbij wordt voorgeschreven, dat de arbeider, als hij naar een anderen veenbaas overgaat, een consent moet hebben van den baas, dien hij verlaat. Heeft de arbeider schuld bij zijn baas, dan wordt het bedrag daarvan op het consent vermeld en de nieuwe werkgever is dan verplicht, als hij den arbeider aanneemt, die schuld over te nemen. Zijn we wel ingelicht, dan heeft de heer *Hoogerbrugge* reeds arbeiders, die bij andere verveeners werkten, zonder consent aangenomen, geheel in strijd met het bestaande reglement. Voor zoo ver ons bekend, is de heer *H.* de eerste, die zich niet aan 't reglement houdt. Met belangstelling zien wij den verderen loop deze zaak te gemoet, dewijl nu zal worden uitgemaakt, of 't reglement *al* dan *niet* verplichtend is.

Mijn geliefde echtgenoot JAN JOFFERS, Oud-Ouderling der Chr. Ger. Gemeente, Lid van den Gemeenteraad en Voorzitter van het Veenschap *de Zeven Blokken* alhier, is gisteravond, tot mijne groote droefheid, in den ouderdom van 70 jaren overleden.

Daar ik 49 jaren door een genoegelijken echt met hem vereenigd was, valt het verlies mij zeer smartelijk. De overtuiging echter, dat zijn sterven gewin was, doet mij zwijgen in hoop en stort balsem in mijne wonde.

Smilde, 6 April 1874.

Wed. J. JOFFERS-MIDDELBOS.

Vrienden en bekenden gelieven deze als bijzondere kennisgeving van te merken.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 9 APRIL 1874

Mijnheer de redacteur!

Wil zoo goed zijn, onderstaande regelen in uw blad op te nemen, ter beantwoording van den heer *Pol* te Frederiksoord. Lang heb ik met antwoord gewacht, maar afwezigheid was hiervan de oorzaak.

Mijnheer!

Ik en velen met mij hebben uw stuk in de courant gelezen, maar hoe men het ook las of herlas, begrijpen kon men u niet.

Eerst, zegt gij, dat ik een in nevelen gehuld persoon ben, welken gij niet begeert op den voorgrond te lokken, en vervolgens beweert gij, dat ik mij nauwkeuriger heb geteekend, dan de beste pen zou vermogen.

Het eerste is mogelijk, maar het laatste bepaald onwaar. Trots alle navorschingen, trots uwe scherpziende oogen, trots uwe fijne gevoelsorganen, is het nog aan niet één oningewijde mogen gelukken, mij te herkennen of met zekerheid te bepalen wie ik ben.

Gij beweert, dat ik uwe novelle niet gehoord heb. Kunt gij dat bewijzen? Of is dit soms een bloot vermoeden of een strik, om zodoende mijn naam te leeren kennen?

Wat ik geschreven heb, mijnheer *Pol*, heb ik geschreven. Ik neem geen woord terug - ik wijk geen duim breed, want dan zoude ik aan de waarheid te kort doen.

Aan velen heb ik opheldering gevraagd omtrent een woord, dat in uw stuk voorkwam; de meesten zijn van meening, dat gij hiermede u zelven hebt geteekend.

Het was mij echter te geleerd, om er lang over na te denken. Maar ga voort op den ingeslagen weg en tracht u èn door lezing èn door courantartikelen bekend te maken. Maak uw briefkaart-correspondentie met uw collega openbaar en benoem vrij uw raad van eer en vergeet vooral niet den kundigen en welsprekenden *E.* aan 't hoofd te plaatsen, terwijl ik arme zondaar ben uitgesloten, omdat ik tusschen al die geleerdheid een wanklank zijn zoude.

Nog eene vraag: toen ik de courant van 16 Febr. en die van 24 Febr. opsloeg, las ik de aankondiging der lezingen te Noordwolde en Coevorden, beide met entrée van 50 cts., zonder aanduiding of die gelden ook mede tot een weldadig doel strekken, daar een uwer grootste vrienden alhier een afkeer schijnt te hebben van iemand, die *om den broode* leest, zou ik het ook in uw belang raadzaam achten het publiek hieromtrent in te lichten.

Even als altijd

IJ.Z.